

JOHAN
FORSBERG

Kanotfärder, vandringar och slimmade tält i all ära. För den som verkligen vill leva naturnära är bushcrafting den riktiga utmaningen. Det är friluftsliv draget till sin spets.

TEXT **ASA KARLSSON** BILD **EMIL SERGEL**

Vildmarksliv på riktigt

I filmer som *Into the Wild* och *Grizzlyman* skildras desillusionerade män som tröttnat på livet i civilisationen, släppt allt och gått ut för att leva ensamma i naturen. Men slutet på sagan är alltid tragiskt. Männen dör. För de saknar kunskap om hur man överlever i naturen.

Den nya trenden bushcrafting plockar upp stafettpippen där de excentriska naturmännen släppte den. Det handlar om att gå tillbaka till ursprungsfolkens kunskaper om hur man bor och lever i naturen och om hur man förändras när man under några dygn tvingas leva utan mobiltelefon.

– De som söker upp mig och vill gå mina kurser är ofta högt utbildade män mellan 30 och 40 år. De tjänar bra och har ordnade liv, men ändå saknar de något, berättar Johan Forsberg som driver Nordic Bushcraft sedan sex år tillbaka.

ATT DET BLIVIT EN TREND med friluftsliv är knappast en nyhet. Under 2009 års lågkonjunktur ökade Naturkompaniet sin försäljning med hela 24 procent och specialtidningarna om allt från jakt till fiske och kajakpaddling blir fler för varje år som går. Bushcrafting är friluftsliv draget till sin spets.

Johan Forsberg arrenderar ett skogsområde utanför Jönköping där han håller sina kurser och på det arrenderade området är det eldstaden som är hjärtat. Det är runt elden deltagarna samlas efter att ha genomfört olika uppgifter som att bygga vindskydd eller leta upp mat i naturen till en lunch. Det är också där många har brutit ihop efter några dygn bortkopplade från civilisationen.

JONAS EGET NATURINTRESSE drog igång när han plockade bär i skogarna utanför Jönköping med sina föräldrar och använde skogen som sin lekpark. När han var i 20-årsåldern blev han uppsagd från sitt dåvarande jobb som snickare och drevs med i IT-vågen.

– Jag satt hemma med tre datorer och ett nätverk. Jag skruvade på datorer och var uppkopplad hela helgerna och alla kvällar. Men IT-bubblan sprack och jag började känna mig allt mer tom. Varför gör jag det här egentligen?

Johan började i stället lägga allt mer tid på friluftsliv och vandring, men kände samtidigt att bara vara i naturen inte räckte. Han ville också veta mer om den och få kunskaper om hur man levde i den. Han gick tillbaka till gamla böcker om överlevnad och om hur inuiterna på Grön-

land och indianerna i Kanada hade använt naturen. Och det är det som bushcraft handlar om, att återknyta kontakten med naturen som vi har tappat med hjälp av kunskaper som håller på att falla i glömska.

Johan Forsberg plockar fram tändstål, fnöske och björknäver. Vi får testa att själva slå stålet så att det blir gnistor och fnösket börjar glöda. Men sedan gäller det att gå från glöd till eld och det är här det uppstår en lätt förvirring. Med en självklar gest fiskar han upp en gigantisk påse tamponger. Han tar upp en tampong och smular med vana händer sönder den till sina minsta beståndsdelar. En tampong kan räcka för att göra upp tio eldar och är därför en självklar del i ett överlevnadskitt för den som ska ge sig ut i skogen.

VI BÖRJAR BLI HUNGRIGA och rastlösa och vill flera gånger ge upp. Varför ska man stå och svettas och kämpa över ett par pinnar som inte vill ta eld när man har en tändare i fickan? Men när gnistorna till slut blir till eld vaknar något inombords. En känsla av djup tillfredsställelse och stolthet fyller bröstet. Och snart ska vi äta.